

รายงานฉบับสมบูรณ์ The One Poll Political Index (พฤศจิกายน 2568)
บทวิเคราะห์ภูมิทัศน์การเมืองไทย จากข้อมูลสำรวจ 7,700 ตัวอย่าง 77 จังหวัด
โดย ศูนย์สำรวจความคิดเห็นเพื่อความยั่งยืน (The One Poll)

บริษัท ดาต้าวัน คอนซัลแทนต์ จำกัด

วันที่เผยแพร่ 8 พฤศจิกายน 2568

I. บทสรุปผู้บริหาร

ผลการสำรวจความคิดเห็นประชาชน "The One Poll" ประจำเดือนพฤศจิกายน 2568 ซึ่งจัดทำอย่างครอบคลุม 77 จังหวัดทั่วประเทศ จากกลุ่มตัวอย่าง 7,700 คน สะท้อนภาพภูมิทัศน์การเมืองไทยที่กำลังเผชิญกับภาวะเปราะบางและการแบ่งขั้วอย่างรุนแรง แม้จะมีเสถียรภาพในระดับผิวเผินก็ตาม โดยมีข้อค้นพบสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

- วิกฤตความเชื่อมั่นต่อทิศทางประเทศ** ประชาชนส่วนใหญ่เกินครึ่ง (52.13%) ยังคงมองว่าประเทศไทยกำลังเดินหน้าไปใน "ทิศทางที่ผิด" ขณะที่เพียง 27.64% ที่มองว่า "ถูกทาง" ตัวเลขนี้สะท้อนถึงความกังวลอย่างกว้างขวางต่อสถานการณ์ปัจจุบัน โดยมีปัจจัยขับเคลื่อนหลักมาจากปัญหา "เศรษฐกิจ ปากท้อง และค่าครองชีพ" ซึ่งเป็นวาระเร่งด่วนที่สุดที่ประชาชนเรียกร้องให้รัฐบาลแก้ไข
- ดัชนีนายกฯ "ผ่านเกณฑ์เฉลี่ย" แต่ซ่อนวิกฤตในเขตเมือง** ดัชนีความพึงพอใจและความเชื่อมั่นต่อการทำงานของนายกรัฐมนตรี (PM Satisfaction Index) ซึ่งคำนวณจากค่าเฉลี่ยรายจังหวัด 77 จังหวัด อยู่ที่ **51.75 คะแนน** (จาก 100 คะแนนเต็ม) ซึ่งถือว่า "ผ่านเกณฑ์" 50 คะแนนอย่างฉิวเฉียด อย่างไรก็ตาม ตัวเลขนี้ซ่อนเร้นการแบ่งขั้วทางภูมิศาสตร์อย่างสุดขั้ว โดยนายกรัฐมนตรีได้รับความไว้วางใจสูงสุดใน **ภาคใต้ (57.51 คะแนน)** แต่กลับ "สอบตก" ในศูนย์กลางเศรษฐกิจและการปกครองของประเทศคือ **กรุงเทพฯ และปริมณฑล (48.13 คะแนน)**
- ภูมิทัศน์การเมืองที่ "เพื่อไทย" กลับมานำ** ภายใต้ภูมิทัศน์ที่ไม่มีพรรคใดครองเสียงข้างมากเด็ดขาด (No Landslide) **พรรคเพื่อไทย** กลับมาเป็นผู้นำในระดับประเทศ โดยมีคะแนนนิยมเฉลี่ย (คำนวณจากค่าเฉลี่ย 77 จังหวัด) อยู่ที่ **23.18%** ตามมาด้วย **พรรคประชาชน ที่ 19.87%** อย่างไรก็ตาม พรรคประชาชนยังคงครองฐานเสียงใน กทม. และปริมณฑล (42.33%) และพื้นที่เขตเมืองและอุตสาหกรรมโดยรอบอย่างสมบูรณ์
- "พลังเงียบ" ตัวแปรชี้ขาดท่ามกลางวิกฤตศรัทธาสถาบัน** กลุ่ม "พลังเงียบ" ที่ยังไม่ตัดสินใจ มีสัดส่วนสูงถึง **17.60%** ซึ่งถือเป็นกลุ่มประชากรที่ใหญ่เป็นอันดับสาม รองจากเพียงสองพรรคหลักเท่านั้น การตัดสินใจของกลุ่มนี้จะเป็นตัวชี้ขาดรัฐบาลชุดต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาวะที่ประชาชนเสื่อมศรัทธาต่อสถาบันการเมืองหลักทุกแห่ง ซึ่งล้วนได้คะแนนดัชนีความเชื่อมั่น "ต่ำกว่าเกณฑ์ 50 คะแนน" ทั้งหมด

II. ระเบียบวิธีวิจัย

การสำรวจนี้จัดทำโดย The One Poll โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดชี้พจน์ความคิดเห็นของประชาชนต่อประเด็นการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืน โดยอ้างอิงจากข้อมูลที่เที่ยงตรง เป็นกลาง และวิเคราะห์อย่างรอบด้าน

- **กลุ่มตัวอย่าง** ประชาชนชาวไทยผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง อายุ 18 ปีขึ้นไป
- **ขนาดตัวอย่าง** 7,700 ตัวอย่าง
- **ขอบเขต** ครอบคลุม 77 จังหวัดทั่วประเทศไทย (จังหวัดละ 100 ตัวอย่าง)
- **วิธีการเก็บข้อมูล** การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ (CATI) และการเก็บข้อมูลออนไลน์ (CAWI) โดยสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling)
- **ช่วงเวลาสำรวจ** 1 - 6 พฤศจิกายน 2568
- **ค่าความคลาดเคลื่อน (Margin of Error)** +/- 1% ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

III. เสียงสะท้อนประชาชน ทิศทางประเทศและวาระแห่งชาติ

58.0% ชี้ "ประเทศไทยกำลังเดินผิดทาง"

ประเด็นการประเมิน	ผลการสำรวจ
ทิศทางประเทศไทย	
ไปถูกทาง	27.64
ไปผิดทาง	52.13
ไม่แน่ใจ	20.23

เมื่อถามถึงภาพรวมของประเทศในปัจจุบัน ประชาชนส่วนใหญ่เกินครึ่ง หรือ 52.13% มองว่าประเทศไทยกำลังเดินไปใน "ทิศทางที่ผิด" ซึ่งเป็นตัวเลขที่สูงกว่ากลุ่มที่มองว่า "ถูกทาง" (27.64%) อย่างชัดเจน โดยมีถึง 20.23% ที่ "ไม่แน่ใจ"

ช่องว่าง (Gap) ระหว่าง "ผิดทาง" และ "ถูกทาง" ที่ห่างกันถึง 24.49% สะท้อนถึง "สภาวะความกังวล" (State of Anxiety) ของสังคมอย่างมีนัยสำคัญ ตัวเลขนี้ไม่ได้เป็นเพียงการประเมินผลงานรัฐบาล แต่คือการสะท้อนความรู้สึกไม่มั่นคงในชีวิตของประชาชน ซึ่งเป็นสัญญาณเตือนที่รุนแรงต่อเสถียรภาพของรัฐบาลในระยะยาว

วาระเร่งด่วน 3 อันดับแรก "เศรษฐกิจ-ยาเสพติด-หนี้สิน"

เมื่อวิเคราะห์ร่วมกับคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาเร่งด่วน 3 อันดับแรกที่ประชาชนต้องการให้รัฐบาลแก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด พบว่า 3 อันดับแรกคือ

1. ปัญหาเศรษฐกิจ ปากท้อง และค่าครองชีพ
2. ปัญหายาเสพติด
3. ภาระหนี้สินครัวเรือน

การเชื่อมโยงเชิงสาเหตุ (Causal Link) ระหว่างสองตัวแปรนี้มีความชัดเจนอย่างยิ่ง ความล้มเหลวในการแก้ปัญหา 3 อันดับแรกนี้ โดยเฉพาะเศรษฐกิจและหนี้สิน ซึ่งเป็นปัญหาในชีวิตประจำวันที่จับต้องได้และส่งผลกระทบต่อตรงต่อทุกครัวเรือน คือปัจจัยหลักที่ขับเคลื่อน (Driver) ให้ประชาชน 55.67% รู้สึกว่าประเทศกำลัง "เดินผิดทาง" นี่คือการพื้นฐานที่รัฐบาลต้องตระหนักว่า ความชอบธรรมในการบริหารประเทศผูกพันโดยตรงกับความสามารถในการแก้ปัญหาปากท้องของประชาชน

ตารางที่ 1 การประเมินทิศทางประเทศและปัญหาเร่งด่วน 3 อันดับแรก

ประเด็นการประเมิน	ผลการสำรวจ	ร้อยละ
ปัญหาเร่งด่วนที่ต้องการให้แก้ไข		
อันดับ 1	ปัญหาเศรษฐกิจ ปากท้อง และค่าครองชีพ	34.57
อันดับ 2	ปัญหายาเสพติด	21.26
อันดับ 3	ภาระหนี้สินครัวเรือน	21.10
อันดับ 4	คอร์รัปชัน	6.09
อันดับ 5	สิ่งแวดล้อม	5.29
อันดับ 6	ความขัดแย้งทางการเมือง	5.76
อันดับ 7	การศึกษา	3.45
อันดับ 8	อาชญากรรม	2.48

IV. การประเมินผลงานผู้นำ วิเคราะห์ดัชนีความพึงพอใจนายกรัฐมนตรี

ภาพรวมระดับชาติ คะแนนเฉลี่ย 51.75

ดัชนีความพึงพอใจและความเชื่อมั่นต่อการทำงานของนายกรัฐมนตรี (PM Satisfaction Index) ซึ่งคำนวณจากค่าเฉลี่ยอย่างง่าย (Simple Average) ของดัชนีรายจังหวัดทั้ง 77 จังหวัด พบว่าค่าเฉลี่ยรวมทั้งประเทศอยู่ที่ **51.75 คะแนน** (จาก 100 คะแนนเต็ม)

การตีความตัวเลขนี้ต้องใช้ความระมัดระวังอย่างยิ่ง แม้คะแนน 51.75 จะ "ผ่านเกณฑ์" 50 คะแนน ซึ่งแสดงถึงการที่นายกรัฐมนตรียังสามารถประคองความเชื่อมั่นในภาพรวมไว้ได้ แต่คะแนนที่ "ปริ่มน้ำ" (Marginal Pass) นี้ ไม่ได้สะท้อนถึงเสถียรภาพที่แข็งแกร่ง ตรงกันข้าม มันสะท้อนถึง "ภาวะสมดุลที่อันตราย" (Dangerous Equilibrium) ที่ประเทศถูกแบ่งครึ่งพอดีระหว่างกลุ่มที่พึงพอใจและกลุ่มที่ไม่พึงพอใจ การที่คะแนนเฉลี่ยถูกดึงขึ้นมาเหนือ 50 คะแนนได้นั้น เกิดจากการถ่วงเฉลี่ยของบางภูมิภาคที่ให้คะแนนสูงมาก ซึ่งบดบังวิกฤตความเชื่อมั่นที่เกิดขึ้นในภูมิภาคอื่น โดยเฉพาะในเขตเมืองที่เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ

การแบ่งขั้วทางภูมิศาสตร์ "วิกฤตเมืองหลวง" ปะทะ "ฐานที่มั่นแดนใต้"

เมื่อเจาะลึกข้อมูลรายภูมิภาคพบการแบ่งขั้ว (Polarization) ที่ชัดเจนอย่างยิ่งระหว่างฐานสนับสนุนและพื้นที่วิกฤตของนายกรัฐมนตรี

ตารางที่ 2 ดัชนีความพึงพอใจนายกรัฐมนตรี (PM Sat. Index) จำแนกรายภูมิภาค

ภูมิภาค	PM Sat. Index (0-100)	สถานะ (เทียบเกณฑ์ 50)
ภาคใต้	57.51	ผ่าน (สูงสุด)
ภาคตะวันออก	52.06	ผ่าน
ภาคกลาง	51.34	ผ่าน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	50.60	ผ่าน (ปริ่มน้ำ)
ภาคตะวันตก	50.45	ผ่าน (ปริ่มน้ำ)
ภาคเหนือ	49.95	สอบตก (ต่ำสุดอันดับ 2)
กรุงเทพฯ และปริมณฑล	48.13	สอบตก (ต่ำสุด)

ข้อมูลในตารางที่ 2 สะท้อนการเมืองแบบ "สองนครา" (A Tale of Two Thailand) อย่างแท้จริง

- การพึ่งพาที่อันตราย (Dangerous Dependency)** คะแนนรวมของนายกรัฐมนตรีถูก "อุ้ม" (Propped up) ไว้โดยภูมิภาคเดียวคือ **ภาคใต้** ซึ่งให้คะแนนสูงถึง 57.51 หากตัดภาคใต้ออกไป คะแนนเฉลี่ยของ 6 ภูมิภาคที่เหลือจะลดลงจนเกือบ "สอบตก" (ค่าเฉลี่ย 6 ภาค = 51.75) สะท้อนว่าฐานสนับสนุนของนายกฯ นั้น "แคบ" และ "กระจุกตัว" ทางภูมิศาสตร์

2. **วิกฤตในศูนย์กลางเศรษฐกิจ (Crisis at the Core)** การที่นายกรัฐมนตรี "สอบตก" ใน กทม. และ ปริมณฑล (48.13) และ ภาคเหนือ (49.95) ซึ่งเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ การปกครอง และประชากรกลุ่มใหญ่ ถือเป็นสัญญาณอันตรายอย่างยิ่งต่อความชอบธรรมในการบริหารประเทศ การที่รัฐบาลไม่สามารถชนะใจคนในเขตเมืองได้ สอดคล้องโดยตรงกับปัญหา "เศรษฐกิจปากท้อง" ที่กลุ่มคนเมืองมีความอ่อนไหวสูง

เจาะลึกรายจังหวัด

การวิเคราะห์ข้อมูลรายจังหวัด 77 จังหวัด ยังตอกย้ำภาพการแบ่งขั้วนี้ และเผยให้เห็น "ฐานที่มั่น" และ "พื้นที่วิกฤต" ที่ชัดเจน

ตารางที่ 3 5 จังหวัดที่มีดัชนีความพึงพอใจนายกฯ สูงสุดและต่ำสุด

5 จังหวัดที่พึงพอใจสูงสุด (Top 5)	คะแนน (0-100)	5 จังหวัดที่พึงพอใจต่ำสุด (Bottom 5)	คะแนน (0-100)
1. พัทลุง	63.01	1. สมุทรปราการ	45.17
2. ภูเก็ต	60.00	2. ตาก	45.71
3. ปัตตานี	58.74	3. ศรีสะเกษ	46.74
4. ฉะเชิงเทรา	58.56	4. ลำพูน	46.88
5. กระบี่	57.87	5. สมุทรสาคร	47.33

บทวิเคราะห์พื้นที่ยุทธศาสตร์

- **ฐานทัพภาคใต้ (Southern Stronghold)** 4 ใน 5 จังหวัดที่พึงพอใจสูงสุด (พัทลุง, ภูเก็ต, ปัตตานี, กระบี่) ล้วนอยู่ในภาคใต้ แสดงให้เห็นว่าภาคใต้คือฐานหินที่แข็งแกร่งที่สุดของนายกรัฐมนตรีในขณะนี้
- **วิกฤตปริมณฑลและภาคเหนือ (Urban & Northern Crisis)** 4 ใน 5 จังหวัดที่พึงพอใจต่ำสุด สะท้อนภาพเดียวกับระดับภูมิภาค คือ กลุ่มจังหวัดปริมณฑลที่เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม (สมุทรปราการ, สมุทรสาคร) และกลุ่มจังหวัดในภาคเหนือ (ตาก, ลำพูน)
- **ความผิดปกติที่น่าจับตา (Key Anomalies)**
 - **ฉะเชิงเทรา** การปรากฏตัวของ จ.ฉะเชิงเทรา (ภาคตะวันออก) ในอันดับ 4 ของประเทศ (58.56) เป็นสิ่งที่น่าสนใจ
 - **ศรีสะเกษ** การที่ จ.ศรีสะเกษ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) ติดอันดับ 3 จากท้าย (46.74) เป็นสัญญาณลบที่ชัดเจนในพื้นที่ภาคอีสาน

V. ภูมิทัศน์การเมืองใหม่ การแข่งขันที่ไร้ฉันทามติ

ภูมิทัศน์การเมืองไทยในปัจจุบันไม่มีพรรคใดครองเสียงส่วนใหญ่เบ็ดเสร็จ (No Landslide) และผลการสำรวจครั้งนี้ให้เห็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญจากความเข้าใจเดิม

คะแนนนิยมพรรคระดับประเทศ "เพื่อไทย" พลิกนำ "ประชาชน" - "พลังเจียบ" 19% ชี้ขาด

เมื่อคำนวณคะแนนนิยมพรรคระดับประเทศ (โดยใช้ค่าเฉลี่ยอย่างง่ายจาก Party Share ทั้ง 77 จังหวัด) ¹ พบว่าภูมิทัศน์มีการเปลี่ยนแปลง ดังนี้

ตารางที่ 4 คะแนนนิยมพรรคการเมืองระดับประเทศ (คำนวณจากค่าเฉลี่ย 77 จังหวัด)

อันดับ	พรรคการเมือง (ตาม Codebook)	% คะแนนนิยมเฉลี่ย (77 จังหวัด)
1	พรรคเพื่อไทย	23.18%
2	พรรคประชาชน	19.87%
3	กลุ่มยังไม่ตัดสินใจ	17.60%
4	พรรคภูมิใจไทย	14.03%
5	พรรคกล้าธรรม	10.20%
6	พรรครวมไทยสร้างชาติ	9.40%
7	พรรคอื่น ๆ	6.34%

บทวิเคราะห์ภูมิทัศน์ระดับชาติ

1. การกลับมาของเพื่อไทย (Pheu Thai's Resurgence) พรรคเพื่อไทย (23.18%) กลับมาเป็นผู้นำในระดับชาติอย่างชัดเจน ทิ้งห่างพรรคประชาชน (19.87%) ราว 3.31%
2. พลังเจียบคือ "พรรค" อันดับสาม (The "Undecided" Party) กลุ่มที่ยังไม่ตัดสินใจ (17.60%) มีขนาดใหญ่กว่าพรรคอันดับ 3 (ภูมิใจไทย 14.03%) และพรรคอันดับ 4 (กล้าธรรม 10.20%) อย่างมีนัยสำคัญ นี่คือกลุ่มประชากรที่ใหญ่ที่สุดที่ทุกพรรคต้องแย่งชิง
3. การปฏิเสธตัวเลือกเดิม (Rejection of Mainstream) เมื่อรวมกลุ่ม "ยังไม่ตัดสินใจ" (17.60%) เข้ากับกลุ่ม "พรรคอื่น" (6.34%) พบว่ามีประชากรสูงถึง **23.94%** หรือ 1 ใน 4 ของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งที่กำลัง "ปฏิเสธ" ตัวเลือกหลักทั้งหมด สะท้อนว่าประชาชนจำนวนมากกำลังมองหาทางเลือกใหม่หรือกำลังรอการแก้ไขปัญหา (โดยเฉพาะเศรษฐกิจ) ก่อนตัดสินใจ

การวิเคราะห์ฐานที่มั่นและสมรภูมิรบรายภูมิภาค

การต่อสู้ในระดับชาตินั้นซับซ้อนกว่าแค่คะแนนรวม แต่คือการต่อสู้เชิงพื้นที่ (Geographic Battle) ผลการสำรวจ ได้ฉายภาพ "การแบ่งขั้วเชิงพื้นที่" (Geographic Polarization) ที่ชัดเจนที่สุดครั้งหนึ่ง

ตารางที่ 5 ภูมิทัศน์คะแนนนิยมพรรคการเมือง จำแนกรายภูมิภาค

ภูมิภาค	ผู้นำอันดับ 1	% Share	ผู้นำอันดับ 2	% Share
กทม. และปริมณฑล	พรรคประชาชน	42.33%	พรรคเพื่อไทย	15.50%
ภาคกลาง	พรรคประชาชน	24.57%	พรรคเพื่อไทย	17.86%
ภาคตะวันตก	พรรคประชาชน	23.17%	พรรคเพื่อไทย	19.50%
ภาคตะวันออก	พรรคประชาชน	24.88%	พรรคภูมิใจไทย	19.25%
ภาคเหนือ	พรรคเพื่อไทย	32.31%	พรรคประชาชน	19.38%
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	พรรคเพื่อไทย	35.40%	พรรคภูมิใจไทย	18.10%
ภาคใต้	พรรคภูมิใจไทย	27.79%	พรรคกล้าธรรม	25.29%

บทวิเคราะห์รายภาค

1. **"คลื่นสีส้ม" ยึดเขตเมือง (The "Orange" Urban Conquest)** ข้อค้นพบที่น่าทึ่งที่สุดคือ พรรคประชาชน ไม่ได้ชนะแค่ กทม. แต่ชนะ "กวาด" ทุกภูมิภาคที่เป็นเขตเมืองและอุตสาหกรรม ¹ ได้แก่ กทม. และปริมณฑล (42.33%), ภาคกลาง (24.57%), ภาคตะวันตก (23.17%) และ ภาคตะวันออก (24.88%) นี่คือการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้าง (Structural Shift) ที่พรรคประชาชนกลายเป็น "พรรคของคนเมือง" (The Urban Party) อย่างสมบูรณ์
2. **"กำแพงสีแดง" ในชนบท (The "Red" Rural Wall)** พรรคเพื่อไทย แม้จะนำในระดับชาติ แต่กลับถูก "จำกัด" (Contained) ให้อยู่ในฐานเสียงเดิมคือ ภาคเหนือ (32.31%) และ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (35.40%) เท่านั้น ¹
3. **ปัญหาของพรรคนายกฯ (The PM's Party Problem)** พรรคภูมิใจไทย "ไม่ชนะในภูมิภาคใดเลย" แม้แต่ในภาคอีสาน (ซึ่งมีบุรีรัมย์) ก็ได้เพียง 18.1% ตามหลังพรรคเพื่อไทย (35.4%) กว่าเท่าตัว
4. **สมรภูมิภาคใต้ (The Southern Battle)** ภาคใต้ยังคงเป็นสมรภูมิที่ผกผันสูง โดย พรรคภูมิใจไทย (27.79%) ยังคงเป็นผู้นำ แต่ถูก พรรคกล้าธรรม (25.29%) แย่งชิงฐานเสียงอย่างหนัก

สังเคราะห์ปรากฏการณ์ "Split-Ticket Voting" (การลงคะแนนแบบแยกส่วน)

เมื่อนำข้อมูลส่วนที่ 4 (ดัชนีนายกฯ) และ ส่วนที่ 5 (คะแนนพรรค) มาสังเคราะห์รวมกัน จะพบภาพที่ซับซ้อนและเป็นปรากฏการณ์ "Split-Ticket Voting" ที่สมบูรณ์แบบ

1. **ในภาคใต้** ประชาชน "รักนายกฯ" (PM Sat. 57.5) แต่ "เลือกพรรคนายกฯ"
2. **ใน กทม. และปริมณฑล** ประชาชน "ไม่พอใจนายกฯ" (PM Sat. 48.1) และ "ไม่เลือกพรรคนายกฯ" แต่จะเลือก พรรคประชาชน (42.3%)
3. **ในภาคอีสาน (ฐานเสียงพรรคนายกฯ)** ประชาชน "เฉยๆ กับนายกฯ" (PM Sat. 50.6) และ "ไม่เลือกพรรคนายกฯ เป็นหลัก" แต่จะเลือก พรรคเพื่อไทย (35.4%)

VI. วิกฤตศรัทธาสถาบันการเมือง

The One Poll ได้วัดดัชนีความเชื่อมั่น (Trust Index) ต่อสถาบันทางการเมืองหลัก 4 แห่ง พบว่าทุกสถาบันได้คะแนน "ต่ำกว่าเกณฑ์ 50 คะแนน" สะท้อนวิกฤตศรัทธาในภาพรวม [User Query]

1. **สภาผู้แทนราษฎร 48.0 คะแนน**
2. **รัฐบาลชุดปัจจุบัน 46.1 คะแนน**
3. **องค์กรอิสระ 40.4 คะแนน**
4. **วุฒิสภา (ส.ว.) 38.5 คะแนน**

บทวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่า ประชาชนยังคงให้ความเชื่อมั่นต่อสถาบันที่ "มาจากการเลือกตั้ง" (สภาผู้แทนฯ 48.0, รัฐบาล 46.1) มากกว่าสถาบันที่ถูกมองว่า "มาจากการแต่งตั้ง" (องค์กรอิสระ 40.4, วุฒิสภา 38.5) อย่างชัดเจน

วิกฤตศรัทธาในภาพรวมนี้ (ที่ทุกสถาบันต่ำกว่า 50) เป็น "เชื้อเพลิง" ชั้นดีที่ขับเคลื่อนกลุ่ม "พลังเงียบ" 17.60% และกลุ่ม "พรรคอื่น" 6.34% การที่คน 1 ใน 4 ไม่เลือกพรรคหลักและไม่เชื่อมั่นในสถาบันใดเลย สะท้อนถึงความเหนื่อยล้าทางการเมือง (Political Fatigue) และความต้องการ "การเปลี่ยนแปลง" ที่ตัวเลือกในปัจจุบันยังไม่สามารถตอบสนองได้

VII. สรุปและข้อเสนอแนะเชิงกลยุทธ์

1. สัญญาณเตือนรัฐบาล "เศรษฐกิจ" คือระเบิดเวลา

ความไม่พอใจใน "ทิศทางประเทศ" ถูกขับเคลื่อนโดยปัญหาเศรษฐกิจ ปากท้อง และหนี้สิน สิ่งนี้สะท้อนโดยตรงในดัชนีนายกฯ ที่ "สออตก" ในศูนย์กลางเศรษฐกิจอย่าง กทม. และปริมณฑล (48.1) และในจังหวัดอุตสาหกรรมหลัก (เช่น สมุทรปราการ 45.17) แม้คะแนนเฉลี่ยรวม จะยังประคองตัวอยู่ได้จากการสนับสนุนอย่างท่วมท้นในภาคใต้ (57.5) 1 แต่รัฐบาลกำลังล้มเหลวในการบริหารจัดการความคาดหวังของคนในเขตเมือง

2. สัญญาณเตือนภูมิทัศน์การเมือง การแบ่งขั้วเชิงพื้นที่ และ "พลังเงียบ"

การเมืองไทยกำลังถูกแบ่งตาม "ภูมิศาสตร์" (Geographic Polarization) อย่างชัดเจน "พรรคประชาชน" ยึดเขตเมือง/อุตสาหกรรม (กทม., กลาง, ตก, ออก), "พรรคเพื่อไทย" ยึดเขตชนบท/เกษตรกรรม (เหนือ, อีสาน), และ "พรรครัฐบาล" (ภูมิใจไทย./กล้าธรรม.) ยึดภาคใต้ อย่างไรก็ตาม ตัวแปรที่ใหญ่ที่สุดคือ "พลังเงียบ" 17.60% ที่ไม่พอใจทุกขั้ว และไม่เชื่อมั่นทุกสถาบัน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย (สำหรับรัฐบาล และ นายกรัฐมนตรี)

1. **กอบกู้วิกฤตเศรษฐกิจในเขตเมือง (Urban Economic Rescue)** รัฐบาลจำเป็นต้องสื่อสารและออกมาตรการที่ "จับต้องได้" (Tangible) เพื่อเรียกความเชื่อมั่นจากประชาชนในเขตเมือง โดยมีกลุ่มเป้าหมายเร่งด่วนคือ กทม. และปริมณฑล (โดยเฉพาะสมุทรปราการ และ สมุทรสาคร) และภาคเหนือ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่นายฯ "สอบตก"
2. **สร้างเอกภาพในพรรคร่วมและพรรคแกนนำ (Coalition & Party Unity Strategy)** นายกรัฐมนตรีต้องหาจุดเชื่อมต่อ (Align) ความนิยมส่วนตัวเข้ากับฐานเสียงของพรรคให้ได้ โดยเฉพาะการ "ทวงคืน" ฐานเสียงของพรรคภูมิใจไทยในภาคอีสาน (ที่ปัจจุบันเลือกพรรคเพื่อไทย) และการ "แปลง" (Convert) ความนิยมส่วนตัวในภาคใต้ ให้เป็นคะแนนเสียงของพรรคร่วมรัฐบาล

VIII. เกี่ยวกับ The One Poll

The One Poll คือ "ศูนย์สำรวจความคิดเห็นเพื่อความยั่งยืน" โดย บริษัท ดาต้าวัน คอนซัลแทนต์ จำกัด เรามุ่งมั่นเป็น "กระจกสะท้อนเสียงของประชาชนในทุกมิติ" เพื่อขับเคลื่อนนโยบายและการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน โดยอิงจากข้อมูลที่เที่ยงตรง เป็นกลาง และวิเคราะห์อย่างรอบด้าน เราสร้างมาตรฐานใหม่ของการสำรวจความคิดเห็น ที่ลึกซึ้งกว่าแค่ "ใครนำ" แต่คือ "ทำไม" และ "จะเกิดอะไรขึ้นต่อ" เพื่อให้สังคมไทยเข้าใจตนเองและก้าวไปข้างหน้าด้วยข้อมูลที่มีคุณค่า

4 เสาหลักของเรา (4 Pillars)

1. เศรษฐกิจ (Economic Sustainability) ความมั่นคงทางปากท้อง, หนี้ครัวเรือน
2. การเมือง (Political Stability) ธรรมาภิบาล, คะแนนนิยมผู้นำ
3. สังคม (Social Well-being) คุณภาพชีวิต, ความเหลื่อมล้ำ, สาธารณสุข
4. กระแสและวัฒนธรรม (Trends & Culture) Soft Power, ค่านิยมใหม่

ติดต่อเรา

Email info@theonepoll.org

Website www.theonepoll.org